

- 8) wsparcia w planowaniu własnego rozwoju edukacyjnego,
- 9) otrzymywania regularnej informacji zwrotnej dotyczącej swoich postępów.
4. W przedszkolu wspólnie z dziećmi ustalane są normy zachowania. Dziecko w przedszkolu ma obowiązek:
 - 1) przestrzegania ustalonych zasad postępowania, zgodnych z normami i wartościami współżycia społecznego, zwłaszcza dotyczących bezpieczeństwa,
 - 2) traktowania z szacunkiem i życzliwością wszystkich rówieśników i osób dorosłych,
 - 3) aktywnego uczestniczenia w zajęciach i zabawach prowadzonych przez nauczycieli,
 - 4) słuchania i reagowania na polecenia nauczyciela,
 - 5) szanowania wytworów pracy kolegów,
 - 6) szanowania sprzętów i zabawek znajdujących się w przedszkolu,
 - 7) dbania o estetykę i czystość pomieszczeń, w których przebywa,
 - 8) sygnalizowania złego samopoczucia i potrzeb fizjologicznych.
5. Dziecko może być objęte indywidualnym obowiązkowym rocznym przygotowaniem przedszkolnym, o którym mowa w § 18.
6. Wychowankowi objętemu kształceniem specjalnym dostosowuje się program wychowania przedszkolnego do indywidualnych potrzeb rozwojowych i edukacyjnych oraz jego możliwości psychofizycznych. Dostosowanie następuje na podstawie opracowanego dla wychowanka indywidualnego programu edukacyjno-terapeutycznego, uwzględniającego zalecenia zawarte w orzeczeniu o potrzebie kształcenia specjalnego.
7. Za prawidłowość realizacji zadań, o których mowa w ust. 5 i 6, odpowiada dyrektor przedszkola.
8. W zależności od rodzaju niepełnosprawności przedszkole zapewnia wychowankowi specjalistyczną pomoc i opiekę.

Rozdział 2

Nagrody i kary

§ 39.

1. Wobec dzieci w przedszkolu mogą być stosowane formy wyróżnienia i doceniania (tradycyjnie określane jako nagrody):
 - 1) osobista, konkretna informacja zwrotna od nauczyciela, wskazująca na wysiłek, zaangażowanie lub postęp dziecka,
 - 2) publiczne docenienie na forum grupy (np. podczas kręgu) zachowania godnego naśladowania, życzliwości lub empatii wobec innych,
 - 3) powierzenie dziecku odpowiedzialnej funkcji lub zadania na rzecz grupy (np. roli dyżurnego, asystenta nauczyciela), wspierającego jego autonomię i poczucie sprawczości,
 - 4) list gratulacyjny lub ustne przekazanie pozytywnej opinii o sukcesach i mocnych stronach dziecka jego rodzicom.
2. W przypadku nieprzestrzegania przez dziecko ustalonych zasad współżycia w grupie, stosuje się formy wsparcia i wyciągania konsekwencji (tradycyjnie określane jako kary):
 - 1) rozmowę indywidualną z dzieckiem, prowadzoną w duchu empatii i zrozumienia, mającą na celu nazwanie emocji i potrzeb, które stały za danym zachowaniem,
 - 2) przypomnienie i ponowne omówienie wspólnie ustalonych zasad oraz kontraktu grupowego,
 - 3) zastosowanie naturalnej konsekwencji – np. w przypadku zniszczenia lub rozsypiania czegoś, zobowiązanie dziecka do naprawienia szkody lub posprzątania w miarę jego możliwości,